

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20Csp/13/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618200587
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Michalíková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5618200587.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: M. S., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. A. XXX/X, XXX XX N.G., o zaplatenie 190,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 190,35 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,91 eur od 24.06.2017 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenu súdu prvej inštancie dňa 27.02.2018, sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy sumu 190,35 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 170,91 eur od 24.06.2017 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 11.02.2015 uzatvoril jeho právny predchodca - obch. spol. Slovenská sporiteľňa, a.s., sídlo: Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, so žalovaným zmluvu o bežnom účte, ktorou poskytol žalovanému povolené prečerpanie a poskytol mu peňažné prostriedky. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.06.2017 žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu vo výške 190,35 eur a pozostáva z istiny vo výške 170,91 eur, úroku z omeškania vo výške 13,94 eur a poplatkov vo výške 5,50 eur.

2. Uznesením zo dňa 16.04.2018, sp. zn. 20Csp/13/2018-82 súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe a ak uplatnený nárok v celom rozsahu neuzná, aby uviedol rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojil listiny, na ktoré sa odvoláva a označil dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Žalovaný prevzal žalobu dňa 07.05.2018, ale sa k žalobe ani k listinným dôkazom v konaní predloženým žalobcom nevyjadril.

3. Na prejednanie veci samej sa v zásade nariaďuje pojednávanie. Pojednávanie nie je nariaďovať potrebné, ak sú kumulatívne splnené predpoklady, a to, že ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a zároveň hodnota sporu bez príslušenstva, v prípade strany sporu spotrebiteľa, neprevyšuje 1.000 eur. Zavádza sa procesné kritérium valoris causae (hodnoty sporu) a diferencuje procesný režim v nadväznosti na toto kritérium. Súd v takomto prípade rozhoduje na základe nesporných tvrdení strán a ide len o právne posúdenie sporu. Dokazovanie je potrebné vykonávať len pri sporných tvrdeniach strán. Predmetom tohto konania je návrh na zaplatenie sumy 190,35 eur s príslušenstvom. Civilný sporový poriadok upustil od inštitútu tzv. drobného sporu, ale

kritérium hodnoty sporu zachoval a viaže ho v prípade strany sporu spotrebiteľa na hodnotu 1.000 eur. Súd za splnenia vyššie uvedených podmienok nenariadil pojednávanie a rozsudok verejne vyhlásil.

4. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi založenými v spise, a to Zmluvou o bežnom účte zo dňa 11.02.2015, všeobecnými obchodnými podmienkami právneho predchodcu žalobcu, výzvou na úhradu zo dňa 22.03.2017, pokusom zmier zo dňa 02.01.2018, zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.06.2017, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.06.2017 a ostatnými listinnými dôkazmi založenými v spise. Z uvedených listinných dôkazov súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný tvrdenia ani listinné dôkazy predložené žalobcom nerozporoval, základom pre rozhodnutie súdu bol žalobcom tvrdý skutkový stav. Právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným dňa 11.02.2015 Zmluvu o bežnom účte, na ktorej základe zriadil a viedol účet žalovaného a poskytol žalovanému povolené prečerpanie k účtu. Na základe zmluvy o bežnom účte sa právny predchodca žalobcu zaviazal, že zriadi a bude viesť bežný účet žalovaného a poskytne mu povolené prečerpanie po splnení podmienok uvedených v obchodných podmienkach. Listom zo dňa 22.03.2017 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy vo výške 188,19 eur. Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 23.06.2017 došlo k postúpeniu pohľadávky právneho predchodcu žalobcu na žalobcu. Pokusom o zmier vyzval právny zástupca žalobcu žalovaného na zaplatenie 194,87 eur. Po vykonanom dokazovaní súd spor nasledovne právne posúdil:

6. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

7. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

8. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

10. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

11. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

12. Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

13. Podľa § 3 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť

ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

14. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15. Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba G.S. L. C., platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16. Postupujúc podľa uvedenej právnej úpravy súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 190,35 eur. Zmluva o úvere formou povoleného prečerpania predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka. Je však zároveň zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o bežnom účte s povolením prečerpania, je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočností, že tzv. spotrebiteľské zmluvy, i keď sú upravené v Občianskom zákonníku, nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah. Preto na právny vzťah žalobcu a žalovaného súd ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vyhodnotením vykonaných dôkazov s poukazom na citované zákonné ustanovenia, súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je dôvodný v celom rozsahu, nakoľko zmluva spĺňa všetky zákonné náležitosti. Žalovaný zostal v konaní nečinný, k žalobe sa nevyjadril, žalobou uplatnený nárok nerozporoval, preto základom pre rozhodnutie súdu bol žalobcom tvrdený skutkový stav preukázaný listinnými dôkazmi predloženými so žalobou. Nakoľko sa žalovaný dostal do omeškania s plnením peňažného dlhu, súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % zo sumy čistej istiny 170,91 eur počítanej od 24.06.2017 do zaplattenia. Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia vlády č. 87/1995 Zb.

17. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Žalobca bol v konaní neúspešný len v nepatrnej časti (úrok z omeškania z nezaplattených úrokov), preto mu súd priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní od jeho doručenia odvolanie na Okresnom súde Liptovský Mikuláš. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Žiline.

Podľa § 363 CSP, sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.